

Sygn. akt III Kow.167/16el

POSTANOWIENIE

Dnia 02.03.2015r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO w Słupsku Witold Galewski

Protokolant sekr. sądowy Wojciech Kazaniecki

przy udziale Prokuratora Rejonowego w Człuchowie Tomasza Klukowskiego

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Zakładzie Karnym w C. wniosku **skazanego P. D. (D.) s. R.**

o zezwolenie na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego

na podstawie art.6 ust.1 pkt 2 oraz art.6 ust.3 ustawy z dnia 7 września 2007r. o wykonaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz.U. z 2010r. Nr 142 poz.960) w zw. z art.14 ust.1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015r. poz.396)

postanawia:

odmówić skazanemu P. D. (D.) s. R. i L., ur. dnia (...) w S., nr PESEL (...) **zezwolenia na odbycie kary 10 miesięcy pozbawienia wolności** orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego wS.z dnia 30.01.2014r., sygn. akt II K 1039/13 za czyn z art.278§1kk, **poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego,**

UZASADNIENIE

Skazany P. D. wystąpił do Sądu z wnioskiem o udzielenie mu zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego, wskazując iż chciałby kontynuować pracę w warunkach wolnościowych aby pomóc rodzinie finansowo. Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art.6 ust.1 pkt1, 2 ustawy z dnia 7 września 2007r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego można udzielić wobec skazanego, któremu orzeczono karę pozbawienia wolności nieprzekraczającą jednego roku, a nie zachodzą warunki przewidziane w art.64§2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.), zwanej dalej "Kodeksem karnym" oraz jest to wystarczające dla osiągnięcia celów kary.

W przytoczonym art. 6 ust.1 pkt 2 Ustawy znajduje się bezpośrednie odwołanie do treści art.53§1kk tj. celów kary w zakresie prewencji indywidualnej.

Z opinii Dyrektora Zakładu Karnego w C. z dnia 12.02.2016r. wynika, że skazany od dnia 27.11.2015r. odbywa karę 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie IIK 1039/13 wyrokiem Sądu Rejonowego w S.. Wyrok uprawomocnił się w dniu 7.02.2014r. Zatem, zostały spełnione przesłanki wynikające z art.14 ust.1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015r. poz.396).

Przypomnieć jednak należy, że postanowieniem z dnia 18.05.2015r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności, bowiem skazany w okresie próby popełnił kolejne przestępstwo. W uzasadnieniu postanowienia także wskazano, że skazany nadużywał alkoholu i nie reagował na upomnienia kuratora sądowego.

To oznacza, że skazany nie jest sprawcą przypadkowym który ponadto, nie potrafił docenić zastosowanego wobec niego środka probacyjnego. Za takim stanowiskiem przemawia także ustalona karalność skazanego. Z informacji z Krajowego Rejestru Karnego wynika, że skazany był 3-krotnie karany.

W wywiadzie kuratora z dnia 30.12.2015r. załączonego do teczki osobopoznawczej oraz w wywiadzie z dnia 15.02.2016r. załączonego do akt sprawy podkreślono, że skazany stwarzał problemy wychowawcze, nadużywał alkoholu, popełnił przestępstwa, nie podejmował leczenia odwykowego. Kurator dodał, że rodzina udzieli pomocy skazanemu.

Postawa skazanego w okresie izolacji również nie uzasadnia uwzględnienia wniosku. Skazany nie był nagradzany regulaminowo, nie był karany dyscyplinarnie. W relacjach ze współosadzonymi jest zgodny. Wobec przełożonych prezentuje właściwą postawę.

Zatem, skazany jedynie poprawnie poddał się karze, co jest obowiązkiem każdego osadzonego. Nie jest to wystarczające do uwzględnienia wniosku. Bierna, niczym szczególnym nie wyróżniająca się postawa skazanego w toku odbywania kary nie uzasadnia przyjęcia, że w jego osobowości doszło do trwałej, pozytywnej zmiany uzasadniającej przyjęcie, że w przyszłości będzie przestrzegał porządku prawnego.

W tych okolicznościach, zdaniem Sądu mając na uwadze dotychczasowe zachowanie i postawę skazanego, jego ustaloną karalność, istniejący w przeszłości problem alkoholowy oraz brak aktywności w procesie resocjalizacji należy stwierdzić, iż dla osiągnięcia celów kary celowy jest dalszy pobyt skazanego w warunkach izolacji.

Zważywszy więc na powyższe okoliczności wniosek skazanego o udzielenie mu zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego należy uznać za bezzasadny.

Z tych też względów, postanowiono jak wyżej.